«رسالت» در گفت‌وگو با صاحب‌نظران بررسی می‌کند؛

خوب‌وبدهای قلیان اکسیژن

گروه اجتماعی

شواهد و مطالعات نشان می‌دهد سن مصرف دخانیات به ۱۳ سال رسیده است و درحالی‌که آمارها هرروز نگران‌کننده‌تر از قبل می‌شود، قلیان برای بسیاری از خانواده‌ها و دورهمی‌ها به وسیله‌ای برای تفریح بدل شده و سن گرایش به دخانیات همچنان در حال کاهش است و نوجوانان دست رد به سینه قلیان و سیگار نمی‌زنند. مقامات وزارت بهداشت از افزایش تعداد دانش‌آموزان «سیگاری» و «قلیانی» در کشور خبر داده و می‌گویند ۱۴ درصد مردم کشور درگیر مصرف مستمر دخانیات هستند و اگر مصرف تفننی سیگار و قلیان را لحاظ کنیم این آمار به حدود ۲۰ تا ۲۵ درصد جامعه می‌رسد. شاید همین اعداد و ارقام دلهره‌آور باعث شده طرح آزمایشی وزارت بهداشت با نام «اکسیژن» برای جایگزینی قلیان‌های دخانی اجرایی شود، طرحی که واکنش‌های گسترده‌ای به‌دنبال داشته است.

این قلیان‌ها با ترکیب اکسیژن و گاز خنده (نیتروز اکسید) کار می‌کنند و در قالب یک طرح مطالعاتی تحت نظارت وزارت بهداشت با هدف کاهش مصرف قلیان دخانی در ۱۰ استان کشور آغاز شده است. غلامرضا حیدری، مجری طرح مطالعاتی بررسی «قلیان اکسیژن» یا طرح «پاک دم» به دنبال واکنش برانگیز شدن آن اعلام کرده که این طرح هنوز نهایی نشده، اما از قرار معلوم ثبت اختراع شده و بعد از تاییدیه سازمان غذا و دارو، از سوی این سازمان، استانداردهایی برای آن در نظر گرفته شده است.

گویا پس از روشن شدن نتایج این مطالعه؛ در صورت اثبات اثربخشی و تأثیر آن بر کاهش مصرف قلیان دخانی، این طرح به شکل سراسری اجرایی خواهد شد، طرحی که مخالفان را به انتقاد واداشته و با ما و اگرهای بسیاری همراه است.

آنطور که خبرگزاری تسنیم روایت کرده، در تبلیغات قلیان اکسیژن ادعا شده است که این قلیان شادی‌آور است و از ترکیب گاز اکسیژن و گاز بیهوشی تشکیل شده؛ و تا امروز بر اساس مشاهدات میدانی، عوارض متعدد و بعضا بسیار خطرناک در پی استعمال این قلیان در مراکز عرضه آن مشاهده شده است و در اعتیادآور بودن آن تقریبا تردیدی وجود ندارد. تاکنون گزارش‌های مختلفی از مسمومیت و حالت بیهوشی موقت برای مصرف‌کنندگان این قلیان منتشر شده است که در صورت عدم مراجعه به مراکز درمانی، ممکن است اتفاقات تلخی برای استعمال کنندگان روی دهد.

عدم روشنگری وزارت بهداشت

بهزاد ولی‌زاده، رئیس دبیرخانه ستاد کشوری کنترل دخانیات وزارت بهداشت در این باره عنوان می‌کند: «معرفی جایگزین‌هایی در مسیر تغییر رفتار، رویکردی مؤثر است. قطعا دخانیات را با این رویکرد اگر بتوان تمایل به مصرف چارچوب استاندارد‌ها با رعایت شرایط خاص، در مراکز خاصی این نوع قلیان را عرضه و تا حدی رفتارهای پرخطر را کاهش داد، می‌توان از این موضوع استقبال کرد. اگرچه نباید این رفتار را ترویج کرد. به شخصه معتقدم خود این مسئله هم به نوعی کاربرد تفننی یک داروست و قاعدتا قابل تبلیغ نیست، همانطور که ما هیچ دارویی را تبلیغ نمی‌کنیم. ممکن است با عوارض خفیف جزو محصولات یا کالا‌های آسیب‌رسان سلامت قلمداد شود، ولی این کالا‌ها ممنوع نیست، مثل نوشابه و موارد دیگری که تولید و توزیع شده و از این اقلام، عوارض و مالیات اخذ می‌شود. در مورد دخانیات نیز استفاده از آن در مکان‌های عمومی ممنوع شده و یا فروش آن به زیر ۱۸ ساله‌ها در بسیاری از کشورها ممنوع است و یا در شرایط خاص و با اخذ مالیات عرضه می‌شود. در مورد قلیان اکسیژن هم باید بدون تبلیغات و ترویج آن؛ برنامه‌های جایگزین یا تغییر رفتار را دنبال کرد، تا به امروز هم عوارض شدید و یا عوارضی بیشتر از دخانیات و داروهای رونگردان برای گزارش نشده است.»

او در پاسخ به اینکه چرا این طرح مطالعاتی به درازا کشیده، می‌گوید: «مخالفت‌هایی که صورت گرفته باعث شده این طرح سال‌ها به طول بینجامد اما معتقدم مخالفت‌ها عمیق نیست و بعضا انتقاد‌هایی که مطرح شده ناشی از عدم شناخت موضوع است و برخی از ابتدا هر مقوله‌ای را با ممنوعیت و یا ممنوعیت مطلق دنبال می‌کنند که تجربه نشان داده اغلب این موارد جواب نمی‌دهد، لذا خود موضوع گاز «ان دو او» یا ترکیب آن با اکسیژنی به نام انتونوکس مسئله جدیدی نیست و ده‌ها‌ست در صنایع غذایی و شیمیایی و در بیهوشی و بی‌حسی کاربرد دارد. همچنین از این گاز برای تسکین درد استفاده می‌شود و ما عوارض کوتاه مدت و بلند مدت و مصرف مزمن یا حاد آن را می‌شناسیم ولی وزارت بهداشت به علت گسترش بی‌رویه مراکز عرضه قلیان و ضعف در اجرای قانون ممنوعیت استعمال دخانیات در حال اجرای این طرح مطالعاتی است. باید منتظر ماند تا نتیجه این مطالعه یا طرح آزمایشی که از سوی وزارت بهداشت و مرکز تحقیقات دخانیات دانشگاه شهید بهشتی در حال انجام است، مشخص شود، ولی احتمالا این تغییر رفتار به سلامت عمومی کمک می‌کند. این قلیان توسط مبتکری طراحی شده که مجوز اختراعش را از متولیان حوزه بهداشت کشور دریافت کرده است. این وسیله ثبت اختراع شده و بعد از این که تاییدیه آن از سازمان غذا و دارو گرفته شده به عنوان تجهیزات پزشکی به ثبت رسیده اما عرضه آن در کافی شاپ یا قهوه‌خانه همواره محل بحث بوده و همچنان این بحث ادامه دارد. البته اقدام وزارت بهداشت به منظور تغییر رفتار در قالب یک طرح آزمایشی درست و به‌جاست و پاسخ به پرسش‌های «آیا قلیان اکسیژن عوارض دارد؟» و «آیا قلیان اکسیژن می‌تواند به‌عنوان یک دستگاه بی‌ضرر معرفی شود؟» به‌عنوان پرسش‌های این طرح مطالعاتی مطرح شده‌اند و با گذر زمان مشخص خواهد شد، به چه میزان روی تغییر رفتار موثر بوده و این تغییر تا چه میزان بر سلامت عمومی و سلامت مصرف کننده تاثیرگذار است. اگر مثبت ارزیابی شود، جایگزین مناسبی برای دخانیات و قلیان‌های زیانبارتر خواهد بود.»

سخنگوی اسبق وزارت بهداشت در مورد علت ممنوعیت این قلیان در سایر کشورها می‌گوید: «به‌نظرمی‌آید در کشورهایی که این نوع قلیان ممنوع و حتی بزه انگاری شده، اقدام کارشناسی عمیقی صورت نپذیرفته. البته ممنوعیت و استفاده تفننی ممکن است با احتیاط همراه باشد ولی مطابق بررسی‌های ما ممنوعیت آن در چند کشور دنیا ازجمله انگلیس به شدت از سوی کارشناسان محل انتقاد است و اغلب بزه انگاری و جرم‌انگاری آن را قبول ندارند. به‌ویژه آنکه به شکل‌گیری بازار زیرزمینی در این کشورها منجر شده و گاز نیتروزاکسید به‌صورت غیراستاندارد در شرایط کنترل نشده عرضه می‌شود. تصور می‌کنم رویکرد ممنوعیت مطلق و بزه انگاری برای استفاده تفننی از این گاز در برخی کشورها موفق نبوده است.»

سیامک افاضلی، از کارشناسان حوزه سلامت نیز در این باره به «رسالت» می‌گوید: «مطابق آمارها میزان دود هر وعده استعمال قلیان با مصرف ۱۰۰ نخ سیگار برابری می‌کند. تنباکوهای مورد استفاده در قلیان‌ها غیراستاندارد است و عمدتا با آلودگی‌های محیطی، میکروبی و قارچی همراه است. زغال‌هایی هم که در قلیان استفاده می‌شوند زمینه‌ساز مسمومیت با مونوکسیدکربن هستند و عوارض وحشتناکی دارند. بخشی از دلایل ابتلا به بیماری‌های تنفسی و صعب‌العلاج و بدخیم نظیر سرطان‌های متعدد، به استفاده از ترکیبات دخانی مربوط می‌شود. در مورد قلیان اکسیژن هم شاید عوارض آن به نسبت قلیان دخانی کمتر باشد و به فرد برای لحظاتی حس سرخوشی و لذت بدهد اما عوارض جانبی متعددی دارد؛ ازجمله گیجی و عدم تعادل و عدم درک وضعیت و از همه مهمتر ایجاد مشکلات در حافظه، افت فشار خون و کمبود اکسیژن. علاوه بر این‌ها مصرف بیش از حد تنباکو به علت حالت تهوعی که ایجاد می‌کند، جلوی مصرف بیش از حد را می‌گیرد، ولی مصرف قلیان اکسیژن این گونه نیست و باعث احساس ضعف در پا شده و به دلیل عدم تعادل احتمال دارد فرد به زمین بخورد و یا ممکن است کمبود اکسیژن، صدمات غیرقابل برگشتی به سیستم عصبی فرد وارد کند. این را هم باید در نظر داشت که مصرف دائم این ماده می‌تواند باعث کمبود ویتامین ب ۱۲ و کم‌خونی شود. این کم‌خونی موجب آسیب‌های عصب محیطی شده و یا نوروپاتی محیطی ایجاد می‌کند. این نوروپاتی بعضا قابل برگشت نیست و باتوجه به استفاده گسترده خانم‌ها از این نوع قلیان، بحث کم‌خونی که یک مشکل جدی در خانم‌هاست، تشدید خواهد شد.»

افاضلی در پاسخ به پرسش که «چه باید کرد؟» می‌گوید: «واقعیت امر این است که نمی‌توان با قلیان اکسیژن مقابله کرد، اما به طور کلی قلیان دخانی، عادت و تفننی پرضرر است که در سطح جامعه هزاران مشکل بوجود آورده و جایگزین کردن آن با ماده اعتیادآور دیگری به صلاح نیست. ما متاسفانه مشکلاتی را، که ریشه‌های دیگری دارد با مشکلات تازه‌ای جایگزین می‌کنیم. در دهه ۶۰ بحث سوءاستفاده از مواد دخانی مطرح نبود، به این دلیل که در آن دهه به لحاظ اجتماعی ساختار کشور به گونه‌ای بود که جوان‌ها هدفمند بودند و به‌دنبال سوء مصرف مواد مخدر نبودند، سال‌هاست علیه دخانیات مبارزه می‌کنیم و برنامه‌هایی با هدف کنترل دخانیات طی سال‌های گذشته مطرح شده اما شکست خورده‌اند. همچنین ممنوعیت‌های استعمال دخانیات اثربخش نبوده‌اند و جرائم مربوط به تخلفات دخانیاتی به‌خوبی اجرایی نشده‌اند. در حال حاضر جامعه میل شدیدی به مصرف دخانیات و مخدرها دارد و ریشه این تمایل مشخص است، اما چون برطرف نمودن ریشه مشکل دشوار است، سراغ درمان‌های پیش پا افتاده‌ای نظیر قلیان اکسیژن رفته‌ایم که بسیار هم مضرات.»

این کارشناس تصریح می‌کند: «برای مقابله با یک فرآیند مضر، راهکار‌های متعددی وجود دارد. چنانچه به دنبال کاهش مصرف سیگار هستیم، نباید قیمت آن تا به این حد ارزان باشد. وقتی در کشورما، قیمت یک نخ سیگار از یک شیشه شیر به مراتب ارزان‌تر است، مسلما جامعه خواه ناخواه به سمت سوء مصرف مواد مخدر هدایت می‌شود و مسئولان در اغلب موارد برای مقابله با این مسئله، مسیرهای غیرعاقلانه‌ای را دنبال می‌کنند. اگر قرار است اقدام جدی‌ای صورت بگیرد، باید این اقدام کامل، جامع و درعین حال منطقی باشد. به عنوان مثال در انگلستان، هزینه دوساعت ورزش کردن در یک باشگاه، درنهایت یک پوند است، حال اینکه برای تهیه یک پاکت سیگار، در ارزان‌ترین حالت باید ۵ یا ۶ پوند بپردازید، مسلما ورزش کردن قابل دسترس‌تر و به صرفه‌تر است. لذا بهترین اقدام این است که قیمت مواد دخانی گران و سوبسید حاصل از آن به ورزشگاه‌ها و فعالیت‌های لذتبخش و سالم اختصاص یابد. اقدامات این چنینی به نسبت جایگزینی یک سوء مصرف با سوء مصرف دیگر، معقولانه‌تر است.»

بی‌ضرر بودن انتونوکس؟

با وجود انتقاد‌هایی که صورت گرفته، غلامرضا حیدری-مجری طرح مطالعاتی «قلیان اکسیژن» اخبار مربوط به عوارض و اعتیادآوری این قلیان را یک بازی رسانه‌ای و کذب محض دانسته و در گفت‌وگو با ایسنا، در واکنش به فضای ایجاد شده، با تاکید بر اینکه «قلیان اکسیژن»، استاندارد‌های وزارت بهداشت را دارد، اظهار می‌کند: «مقدار گازهای اکسیژن و نیتروژن موجود در «قلیان اکسیژن» تنظیم شده و استاندارد است و حدود ۱۰ سال از زمان ثبت اختراع رسمی این دستگاه در کشور می‌گذرد و در ترکیب گازهای قلیان اکسیژن، سهم اکسیژن از ترکیب گازهای به کار گرفته شده حدود ۸۰ درصد است و نیتروژن می‌تواند به میزان ۵ درصد به ترکیب گازها اضافه شود. «اکسید نیتروژن» که با «گاز خنده» شناخته می‌شود در قلیان اکسیژن وجود ندارد. «انتونوکس» که یک گاز بی‌ضرر به حساب می‌آید، در قلیان اکسیژن استفاده می‌شود. پژوهش‌های متعددی درباره «انتونوکس» در سطح جهان انجام شده، یافته‌های این مطالعات از بی‌ضرر بودن این گاز حکایت می‌کند.»

حیدری درباره اعتیادآور بودن انتونوکس عنوان می‌کند: «انتونوکس از مسائلی مانند «ایجاد وابستگی»، «اعتیادآوری» و «گازهای خنده‌آور» تهی است. با توجه به ویژگی‌های انتونوکس باید گفت ادعاهایی که در ارتباط با قلیان اکسیژن مطرح شده یک بازی رسانه‌ای است.»

مطابق اظهارات حیدری، این طرح مطالعاتی در شهر تهران انجام شده و مصرف‌کنندگان این دستگاه با «تست تنفسی» مورد ارزیابی قرار گرفته‌اند. نتایج تست تنفسی مصرف‌کنندگان قلیان اکسیژن نشان می‌دهد وضعیت تنفسی آنها نسبت به افراد عادی، کاملا بالاتر است. نتایج به دست آمده می‌تواند ما را به مسیری هدایت کند که قلیان اکسیژن، مشکلات سلامتی ندارد و براساس استاندارد‌های وزارت بهداشت، درصد گازهای اکسیژن و نیتروژن قلیان اکسیژن تنظیم می‌شود.

این طرح تحقیقاتی در ۳ استان تهران، البرز و آذربایجان شرقی آغاز شده، همچنین امور مربوط به این طرح در استان بوشهر و شهر جیرفت در استان فارس در حال انجام است. استان‌های مازندران، زنجان و هرمزگان نیز به این طرح اضافه می‌شوند.

حیدری درباره جامعه آماری طرح مطالعاتی قلیان اکسیژن نیز مطرح می‌کند: «تعداد مراکز عرضه قلیان‌های دخانی که در طرح مطالعاتی قلیان اکسیژن شرکت کرده‌اند باید به «حجم نمونه» که در طرح علمی برآورد شده، برسند. میزان جامعه آماری باید به نحوی باشد که آمار و ارقام خروجی طرح تحقیقاتی از منظر آماری، «معنی‌دار» و «قابل تایید» باشد. این طرح تحقیقاتی به یک یا دو سال زمان نیاز دارد که میزان داده‌های مورد نظر جمع‌آوری شود. پس از جمع‌آوری داده‌ها، آنالیزهای مورد نیاز انجام می‌شود. در حال حاضر، دستگاه قلیان اکسیژن «تاییدنهایی» را نگرفته است. اگر نتایج تحقیقات و شرایط طوری باشد که این دستگاه جایگزین قلیان‌های دخانی شود، یک گام موثر در جهت حفظ سلامتی جامعه به حساب خواهد آمد. امادر مجموع اظهارنظر درباره قلیان اکسیژن منوط به بررسی‌های کامل تر بوده و نتایج تحقیقات؛ ملاک تصمیم‌گیری در این باره خواهد شد.»

آگهی اصلاحی قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی حوزه ثبتی لاریجان

مطابق تصمیم هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان های فاقدسندرسمی مستقردرواحدثبتی لاریجان دراجرای ماده ۱۳ آئین نامه قانون تکلیف اراضی وساختمانهای فاقدسندرسمی و آگهی اصلاحی برای اطلاع عموم در یک نوبت جهت اطلاع عموم بشرح ذیل آگهی میگردد:

املاک متقاضی واقع در قریه بنجاب پلاک ۲-اصلی بخش ۴

۲۴۰ فرعی: خانم بابه گلی فرزند یوسف شفندانک یک قطعه زمین با با کاربری باغی به مساحت ۳۰۸۹.۰۷ مترمربع خریداری بدون واسطه از آقای علی محمد مسعودی

نام مالک در آگهی نوبتی نام مالک ربابه گلجی قید گردیده که صحیح آن ربابه گلی است بدینوسیله اصلاح می گردد.

املاک متقاضی واقع درقریه نوابلاک ۱۹-اصلی بخش ۷

۱۳۰۶ فرعی: آقای نصرت اله توکلی فرزند میرزاآقا نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی به مساحت ۴۱۱.۷۳ مترمربع خریداری بدون واسطه از آقای محمد علی توکلی و وراث مرحوم قدرت اله توکلی

بعلت اشتباه پلاک مورد تعرفه در آگهی نوبتی مورخ ۱۴۰۲/۰۸/۰۱ ۱۴۰۲/۰۹/۰۱ و تحدیدی مورخ ۱۴۰۲/۰۸/۲۰ ۱۴۰۲/۰۸/۲۰ پلاک ۱۳۰۱ فرعی مکرر بوده بموجب گزارش وصورتجلسه استاندارد سازی به پلاک ۱۳۰۶ فرعی از اصلی مذکور تبدیل گردید بدینوسیله اصلاح می گردد.

املاک متقاضی واقع در قریه لاسم پلاک ۱۸-اصلی بخش ۷

۳۶۳۶ فرعی: آقای عبداله خسروی فرزند رحمت اله نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین با کاربری زراعی به مساحت ۱۴۰۲۵ مترمربع خریداری بدون واسطه از عزیزاله خسروی

در آگهی نوبتی سه ماهه چهارم ۱۴۰۲ بتاریخ چاپ ۱۴۰۳/۰۲/۰۱ و ۱۴۰۳/۰۳/۰۲ پلاک بجای ۳۶۳۶ فرعی پلاک ۳۸۴۶ فرعی قید گردیده که بدینوسیله اصلاح می گردد.

املاک متقاضی واقع در قریه بلورلاک ۵۳-اصلی بخش ۷

۳۸۸۱ فرعی از ۷۲ فرعی: آقای حامد پرسا فرزند رضا نسبت به شدانگ یک قطعه زمین به مساحت ۷۵ مترمربع مالک قصد جهت تجمیع با پلاک ۳۷۸۸ فرعی را دارد خریداری بدون واسطه از آقای حسین سمندی

در آگهی ماده ۳ بنابرخ چاپ ۱۴۰۳/۰۲/۰۱ و ۱۴۰۳/۰۲/۱۶ شماره مفروزی بجای ۷۲ فرعی ۷۸ و ۷۹ و ۱۰۳ فرعی قید گردیده که بدینوسیله اصلاح می گردد.

لذاکسانی که نسبت به اصل ملک فوق اعتراض داشته باشند مطابق ماده ۱۶ و ۱۷ قانون ثبت می توان میتوانند از تاریخ انتشار نوبت اول لغایت ۳۰ روز و اشخاصی که نسبت به عملیات ثبتی اعتراض دارند مطابق ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ صورتمجلس تا ۳۰ روز اعتراض خود را کتبا به این اداره تسلیم نمایند و حداکثر تا تاریخ یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض خود را به واحد ثبتی داد خواست خود را به مرجع قضائی تقدیم و گواهی رسید آن را به واحد ثبتی مربوطه تحویل دهند در غیراین صورت به اعتراض مذکور نسبت به ادامه عملیات ثبتی و صدور سند مالکیت اقدام خواهد کرد.

تاریخ انتشار: دوشنبه ۱۴۰۳/۰۲/۱۰

اسماعیل اکبری

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک لاریجان

==========

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۱۳۰۰۹۰۰۰۵۵۰۷ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک سردشت تصرفات مالکانه و بلامعارض آقای داریوش شیرالی فرزند یداله خیرداری از یداله شیرالی قسمتی از یلاک مزبور که برابر رای ۱۴۰۲۶۰۳۱۷۰۱۱۰۰۳۷۰۸ مورخ ۱۴۰۲/۱۲/۲۲ به صورت ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی آبی درآمده و در هیات قانون تعیین تکلیف مالکیت وی محرز گردید.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۱/۲۶

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۲/۱۰

هادی حبیبی- رئیس ثبت اسناد و املاک

==========

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۱۳۰۰۹۰۰۰۳۴۵۳ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک سردشت تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای علی کریوه‌ء فرزند عبداله به ش.ش ۴۶ صادره از سردشت در شش‌دانگ یکباب خانه به مساحت ۱۱۹/۶۲ مترمربع جزءپلاک ۵۶۱/۱-اصلی بخش ۱۱ مهاباد واقع در شهرسردشت به آدرس خیابان گلستان مع الواسطه خریداری از آقای مصطفی فاطمیان محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود. در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ده روز به اداره اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضائی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۱/۲۶

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۲/۱۰

هادی حبیبی- رئیس ثبت اسناد و املاک

==========

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۱۳۰۰۹۰۰۰۲۰۶۵ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بهار تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای کیوانوش جهانپور سخنگوی اسبق وزارت بهداشت در گفت و گوبا «رسالت» این نگرانی ها را به حق دانسته اما با موثر خواندن چنین طرح هایی در سازمان غذا و دارو برای اطمینان از اینکه ضرری برای سلامتی افراد نداشته باشد استفاده می‌شود. از سوی دیگر قلیان‌های اکسیژن تحت نظارت دانشگاه‌های علوم پزشکی عرضه می‌شود و استفاده از گازهای دیگر در این قلیان مجاز نیست و دانشگاه‌ها از مجریان این طرح یعنی قهوه‌خانه‌ها و کافی‌شاپ‌هایی که این طرح در آن‌ها اجرا می‌شود نیز تعهدنامه‌هایی اخذ می‌کنند و این مراکز صنفی نیز با رضایت خودشان در این طرح مشارکت می‌کنند و به‌دلیل سود اقتصادی عرضه این قلیان در این مراکز، توجیهی ندارد که بخواهند تخلفی در این زمینه داشته باشند.

اما آنچه مغفول مانده، عدم روشنگری وزارت بهداشت است. این وزارتخانه تاکنون هیچ مستنداتی ارائه نکرده که نشان دهد استعمال این نوع قلیان کم‌عارضه است و با مصرف آن خطری متوجه فرد مصرف‌کننده نخواهد بود. ازسوی دیگر وزارت بهداشت اعلام کرده، طرح پاکدم، مطالعاتی است درحالی که این قلیان‌ها از سال ۹۵ تاکنون در قهوه‌خانه‌های پایتخت و استان‌های دیگر عرضه شده، اما چرا اجرای این طرح مطالعاتی پس از گذشت سال‌ها به پایان نرسیده و نتایج زیانبار و آثار مثبت آن برای وزارت بهداشت محرز نشده است؟ طبیعتا هر طرح مطالعاتی در وسعتی کوچک و در بازه زمانی محدودی اجرایی می‌شود و مصرف‌کنندگان باید از این موضوع آگاه باشند که در «طرحی مطالعاتی» شرکت کرده‌اند تا وزارت بهداشت از این طریق، نسبت به عوارض و پیامد قلیان اکسیژن مطلع و مستندات و نتایج تحقیقات علمی را منتشر کند.

اگرچه این اقدام وزارتخانه در راستای کاهش مصرف قلیان صورت گرفته، آن هم در شرایطی که انواع تنباکوهای معسل و معطر وارداتی، زیان‌های بسیار جدی به سلامت افراد تحمیل می‌کند؛ تنباکوهای معسل و معطری که دو سال قبل معاون پیشین وزیر بهداشت اعلام کرده بود ۷ هزار ماده شیمیایی، ۷۰ ماده سرطان‌زا و ۴۰۰ ماده سمی در خود دارند و تجارت این نوع مواد، تجارت مرگ است، با این حال ماده نیتروزاکسید در قلیان‌های اکسیژن با عنوان گازخنده، عوارض جبران‌ناپذیری برای مصرف‌کنندگان به همراه دارد و کشورهای انگلیس و هلند از سال ۲۰۲۳ مصرف تفننی گاز خنده را ممنوع کرده‌اند و با خبری شدن این طرح در ایران، بسیاری نگران سوء مصرف و تاثیرات مخرب این قلیان شدند.

معرفی جایگزین‌هایی در مسیر تغییر رفتار

کیانوش جهانپور سخنگوی اسبق وزارت بهداشت در گفت‌وگو با «رسالت» این نگرانی‌ها را به حق دانسته اما با موثر خواندن چنین طرح‌